

Auktion er forfagt. Jeg skal som sagt ganske henstille dette Endringsforslag, som jeg antager, Ministeren selv vil motivere.

Jeg foreslader nu § 12 og forbigaar §§ 13 og 14, ved hvilke der af Udvalget Intet har været at bemærke. § 15 bestemmer i andet Stykke, at Udgifterne ved fremtidig Hovedistandsættelse eller Fornyeelse af Præstegaardsbygningerne saavel som ved Grundforbedring af Jorderne skulle kunne udredes af den folkekirkelige Fond paa Vilkaar, at denne Fond selv bærer indtil Halvdelen, medens det Dvrige paahviler Embedet som en Gjæld, der forrentes med 4 pCt. aarlig og afdrages i Løbet af indtil 28 Aar. Udvalget har ment, at denne Understøttelse af Fonden med indtil Halvdelen af Udgifterne kun burde gjælde Hovedistandsættelse af Præstegaardsbygningerne, medens derimod Grundforbedring af Jorderne ene og alene burde understøttes af den folkekirkelige Fond ved et Embedslaan, som skulde forrentes med 4 pCt. og afdrages senest i Løbet af 20 Aar, da en saadan Grundforbedring jo kommer Embedet til Gode.

— Ved § 16 have vi Intet fundet at bemærke. — Til § 17 er der stillet to Endringsforslag, hvoraf det ene er stillet af den høitagtede Minister. Saa vidt jeg skjønner, indeholder det kun en Redaktionsforandring, mod hvilken der aldeles Intet kan være at erindre. Det andet Endringsforslag er stillet af Udvalgets Flertal og gjælder Paragrafens tredje Stykke, næstsidste Sætning, hvori der staar: „Udgifter til Saasjed og de Aaltingen vedkommende Statter og Afgifter saa vel som den Godtgjørelse, der efter Villighed maatte tilkomme Formanden eller hans Familie eller Eftermanden for udførte Markarbeider, fradrages Udbyttet forinden dets Deling.“ Udvalget har troet, at da Formanden har Brugen af Eiendommen, maa det nødvendige Markarbeide ogsaa paahvile ham, og at det vilde medføre Uvigtigheder, hvis det bestemtes, at der skulde ydes nogen Godtgjørelse derfor. Vi tro derfor, at Bestemmelsen i den nævnte Sætning om Godtgjørelse for udførte Markarbeider bør udgaa. — Til § 18 har Udvalget foreslaaet en Tilføielse, gaaende ud paa, at de geistlige Embedsmænd, der sættes paa fast Løn efter nærværende Lov, ere pligtige at gjøre Indskud for deres Efter efter Lov af 5te Januar 1851 og senere Lovbestemmelser. Dette er en Bestemmelse, som Ministeren formodentlig har ment at være en Selvfølge; men vi have dog troet, det var rettest udtrykkelig, at sige det. Vi komme derefter til § 19, ved hvis første Stykke der heller ikke er Videre at bemærke, med Undtagelse af, at det vil bero paa en senere Afstemning, hvorvidt der maa gjøres nogen Forandring i de sidste to Linier af første Stykke. Jeg skal altsaa blot forbeholde Udvalget Ret til at gjøre en Indstilling derom til tredje Behandling. Hvad andet Stykke angaar, er Udvalget enig om at foreslaa, at det udgaaer. Til

§ 20 har Ministeren foreslaaet, at der skal tilføies, at Lønninger og Pensioner efter denne Lov udbetales efter Reglerne i Lov af 30te Juni 1850 om Anvisning af Gager og desl., §§ 1—4. Det følger af sig selv, at Udvalget i alle Maader tiltræder dette Forslag.

**Juel:** Jeg kunde maasse efter den Oplysning, som den ærede Ordsfører gav, at det Forhold, der er omtalt i § 12, skal blive taget under nærmere Overveielse, have ladet være at tage Ordet, men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Hovedreglen, saaledes som den er udtrykt i Endringsforslaget Nr. 28, hvor der staar: „Foruden Lønning tillægges der Landsbypræsterne Embedsbolig og en Jordlod, hvorpaa der kan holdes et Par Heste og 6 Køer,“ i alt Sald maa omændres; thi det er meget vilkaarligt og meget forskjelligt i de forskjellige Egne af Landet, hvor meget Jord der behøves, for at man kan holde et Par Heste og 6 Køer. Landvæsenet befinder sig nu i en saadan Overgangstilstand, at vi i Sylland mulig komme til at staldsodre, hvor vi nu græsodre, og hvor det sker, vil man komme til at kunne holde flere Køer pr. Lønde Land. Henlægges der altsaa nu til en Præstegaard en Jordlod, hvorpaa der nu for Liden kan foruden et Par Heste holdes 6 Køer, saa vil Forholdet kunne stille sig helt anderledes om 10—20 Aar. — Naar det i Endringsforslaget Nr. 29 hedder: „Som gjennemsnitlig Grændse for Jordtilliggendets Størrelse sættes 2 (paa Bornholm 3) Lønder Hartkorn, saaledes at Embedet faar Erstatning, naar denne ikke naaes, og liden et Afdrag, naar den overskrides,“ saa kan jeg ikke ret forstaa denne Regel; thi Hovedreglen er jo, at der skal kunne holdes et Par Heste og 6 Køer, og kun, naar der ikke er Jord nok dertil, lægges Noget til, hvorimod det, der er for Meget, skal tages fra, men her er ingen Grund til at give Præsten Bederlag eller forlange Tilbagebetaling. — Naar Udvalgets Flertal under Nr. 31 foreslaar, at den Jord, der fraskilles en Præstegaard, kun maa afhendes til Arvesætte, kan jeg ikke give min Stemme dertil, idet jeg ønsker, at Ministeren maa have fuld Frihed til at afgjøre, om Afhandelsen skal ste til Selveiendom eller til Arvesætte. Det er ofte meget lettere at sælge, naar Salget sker til ren fri Eiendom. I Sylland for Exempel ønsker Bonden altid at have sin Jord gjældsri, og Ledtagelsen af den af Udvalget foreslaaede Regel vil derfor let medføre, at den om nogle Aar atter maa gjøres om som Følge af en imod den vakte Opinion. Der er endnu et lille Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig at rette til den høitærede Minister. I § 18, hvor der er Tale om Pensionsberegningen, siges der, at Brugen af Embedsjord regnes til 512 Kroner aarlig. Derimod staar der intet Sted Noget om Befordringsgodt-